

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av överenskommelsen med Litauen om internationell landsvägstrafik med förslag till lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I propositionen föreslås att Riksdagen godkänner den med Litauen i november 1998 ingångna överenskommelsen om internationell landsvägstrafik samt lagförslaget om sättande i kraft av den.

Överenskommelsen är av samma art som de överenskommelser som Finland ingått med vissa stater utanför Europeiska unionen och dess syfte är att bringa arrangemangen i fråga om landsvägstransporter mellan länderna i överensstämmelse med internationell praxis.

Ett centralt mål för överenskommelsen är att införa ett system med transporttillstånd för buss- och lastbilstransporter mellan länderna. I överenskommelsen ingår dessutom

bestämmelser om skyldigheten att underrätta den andra fördragsslutande partens myndigheter om förseelser samt påföljderna för dem.

Överenskommelsen träder i kraft trettio dagar från den dag då de fördragsslutande parterna har meddelat varandra att de lagstiftningsåtgärder som är nödvändiga för ikraftsättandet av överenskommelsen har fullföljts.

I propositionen ingår ett förslag till lag om sättande i kraft av vissa bestämmelser i överenskommelsen vilka hör till området för lagstiftningen. Avsikten är att lagen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president samtidigt som överenskommelsen träder i kraft.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL	1
INNEHÅLLSFÖRTECKNING.....	2
ALLMÄN MOTIVERING	3
1. Nuläge och befogenheter.....	3
2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen.....	3
3. Propositionens verkningar	3
3.1. Ekonomiska verkningar	3
3.2. Miljökonsekvenser	3
3.3. Verkningar för företag	3
4. Beredningen av propositionen	4
DETALJMOTIVERING	4
1. Överenskommelsens innehåll.....	4
2. Lagförslag	5
3. Ikraftträdande	5
4. Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning.....	5
LAGFÖRSLAG	8
om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Litauen om internationell landsvägstrafik	8
BILAGA	9

ALLMÄN MOTIVERING

1. Nuläge och befogenheter

Efter att Sovjetunionen upplöstes ingicks en överenskommelse mellan Finlands och Litauens trafikministerier om internationell landsvägstrafik (FördrS 33/1994). Den innehöll bestämmelser om nödvändiga administrativa förfaranden för idkande av landsvägstrafik. Med stöd av överenskommelsen har de båda ländernas trafikministerier utväxlat transporttillstånd enligt internationell praxis för idkande av godstrafik.

Avsikten med denna överenskommelse är att finländska trafikidkares landsvägstransporter med Litauen skall arrangeras så att de kan ske enligt samma principer som i andra central- och östeuropeiska länder utanför Europeiska unionen. Finland har ingått liknande överenskommelser med bl.a. Bulgarien (FördrS 58—59/1970), Polen (FördrS 17—18/1970), Rumänien (FördrS 54—55/1968), Ungern (FördrS 25—26/1968) och Ukraina (FördrS 42—43/2000).

Enligt Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen hör transporter till ett tjänsteområde där medlemsstaterna fortfarande har befogenheter. Fördelningen av befogenheterna är oklar och därför måste kommissionen vid skapande av gemensam transportpolitik i förhållande till tredje land i regel be rådet med transportministrarna om särskilt tillstånd att föra förhandlingar. När gemenskapen ingått en överenskommelse om trafik med ett tredje land kan medlemsstaterna inte längre ingå en överenskommelse om samma sak. Europeiska unionen har bland annat ingått ett avtal om transporter på väg och järnväg med Schweiz (EGT L 114, 30.4.2002, s. 91—127), ett avtal om godstrafik med Ungern (EGT L 108, 18.4.2001, s. 28—47), Rumänien (EGT L 142, 31.5.2002, s. 75—91) och Bulgarien (EGT L 108, 18.4.2001, s. 6—26) samt en överenskommelse om tillfällig internationell persontransport med buss (Interbus-överenskommelsen, EGT L 321, 26.11.2002, s. 13—43). Enligt artikel 25 i Interbus-överenskommelsen skall bestämmelserna i

överenskommelsen ersätta relevanta bestämmelser i andra avtal mellan de avtalslutande parterna. Litauen har den 1 januari 2003 tillträtt Interbus-överenskommelsen och därför ersätter bestämmelserna i den artikel 3 stycke 2 i denna överenskommelse.

Litauen blir medlem i Europeiska unionen den 1 maj 2004. Efter detta tillämpas överenskommelsen endast i fråga om de bestämmelser som utfärdats för trafik till tredje land utanför Europeiska unionen.

2. Propositionens mål och de viktigaste förslagen

Bestämmelserna i överenskommelsen ger trafikidkare i båda länderna ömsesidig frihet att utöva transportnäringen vid landsvägstransporter mellan och genom länderna samt från länderna till tredje land.

Genom överenskommelsen skapas också etablerade förfaringssätt ländernas myndigheter emellan för behandling av hinder som försvårar landsvägstransporter. Dessutom har man kommit överens om att ländernas egna författningar och internationella överenskommelser skall iakttas.

3. Propositionens verkningar

3.1. Ekonomiska verkningar

Överenskommelsen har inte några verkningar på statsbudgeten.

3.2. Miljökonsekvenser

Överenskommelsen förväntas inte avsevärt öka landsvägstrafiken mellan de två länderna och sålunda har överenskommelsen inga miljökonsekvenser.

3.3. Verkningar för företag

Landsvägstrafiken mellan Finland och Litauen väntas vara av ringa omfattning även i fortsättningen och därigenom har överens-

kommelsen inga betydande verkningar för företag. Med överenskommelsen befästs förfaringsätt i enlighet med nuvarande praxis.

4. Beredningen av propositionen

Förhandlingarna om överenskommelsen gällande internationell landsvägstrafik mellan Finland och Litauen fördes i Helsingfors och Vilnius 1996. I förhandlingsdelegationen

fanns representanter för båda ländernas trafikministerier och lastbilsnäringar. Överenskommelsen undertecknades i Helsingfors den 9 november 1998.

Regeringens proposition har beretts som tjänsteuppdrag vid kommunikationsministeriet. Utlåtanden om propositionen begärdes av utrikesministeriet och justitieministeriet. De givna utlåtandena har beaktats vid den fortsatta beredningen av propositionen.

DETALJMOTIVERING

1. Överenskommelsens innehåll

Artikel 1. I artikeln fastställs överenskommelsens tillämpningsområde. Överenskommelsen gäller internationell landsvägstrafik mellan länderna eller genom dem till tredje land.

Artikel 2. I artikeln fastställs att det exakta innehållet i de termer som används i överenskommelsen motsvarar de definitioner som används i andra internationella överenskommelser och de definitioner som används av kommittén för interna transporter vid Förenta Nationernas ekonomiska kommission för Europa (ECE).

Artikel 3. Enligt artikeln är regelbunden persontrafik mellan de fördragsslutande parternas territorier eller genom deras territorier till tredje land tillståndspliktig. Regelbunden persontrafik är närmast sådan linjetrafik som avses i 2 § lagen om tillståndspliktig persontrafik på väg (343/1991), nedan persontrafiklagen.

I artikeln finns också en förteckning över de uppgifter som skall skickas till den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter för beviljande av tillstånd.

Den ovan nämnda Interbus-överenskommelsen ersätter bestämmelserna om tillfällig trafik i stycke 2 i denna artikel.

Artikel 4. Enligt artikeln är godstrafik mellan de fördragsslutande parternas territorier

eller genom deras territorier till tredje land i regel tillståndspliktig. Tillståndet kan inte överföras på en annan trafikidkare. Transporter från den andra fördragsslutande partens territorium till tredje land kräver specialtillstånd.

De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter avtalar årligen om antalet tillstånd på basis av reciprocitet.

Artikel 5. De i artikeln uppräknade undantagstransporterna inom godstrafik vilka följer internationell praxis befrias från tillstånd. De behöriga myndigheterna, enligt artikel 11 i överenskommelsen trafikministerierna (i Finland numera kommunikationsministeriet), bemyndigas i artikeln att komma överens också om andra undantag.

Enligt 5 § lagen om tillståndspliktig godstrafik på väg (342/1991), nedan godstrafiklagen, kan kommunikationsministeriet efter att ha fått behövligt bemyndigande överenskomma om undantag från tillståndsförfarandet i fråga om internationella landsvägstransporter. Det förfarande som avses i artikeln utvidgar detta bemyndigande för kommunikationsministeriet.

Artikel 6. Enligt artikeln skall specialtransporttillstånd för överskridande av de mått och vikter som förutsätts i den andra fördragsslutande partens författningar skaffas hos den behöriga myndigheten, i Finland hos Vägförvaltningen. Om tillstånd för specialtransport

föreskrivs i trafikministeriets beslut om specialtransporter och specialtransportfordon (1715/1992).

Artikel 7. Vid transport av farliga ämnen iakttas enligt artikeln överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR) (FördrS 23/1979).

Artikel 8. I artikeln sägs att i fråga om landsvägstransporter som sker inom den andra fördragsslutande partens territorium skall denna parts lagar och föreskrifter iaktas.

Artikel 9. Person- och godstrafik inom en stat med ett fordon som har registrerats i den andra fördragsslutande staten (cabotage trafik) är enligt artikeln förbjuden utan tillstånd från det lands behöriga myndigheter där transporten utförs.

Artikel 10. Enligt artikeln är de behöriga myndigheterna i båda länderna skyldiga att underrätta den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter om förseelser mot överenskommelsen som begås av den andras trafikidkare och om påföljderna för förseelserna.

Artikel 11. Båda ländernas trafikministerier (i Finland numera kommunikationsministeriet) utses i artikeln till behöriga myndigheter.

Artikel 12. För administrering av överenskommelsen tillsätter ländernas behöriga myndigheter en blandad kommitté som sammanträder vid behov.

Artikel 13. Enligt artikeln inverkar denna överenskommelse inte på de fördragsslutande parternas rättigheter och skyldigheter enligt andra internationella avtal som de ingått.

Artikel 14. I artikeln fastställs när denna överenskommelse träder i kraft. Överenskommelsen träder i kraft trettio dagar från den dag då de fördragsslutande parterna meddelar varandra att de lagstiftningsåtgärder som är nödvändiga för ikraftsättandet av överenskommelsen har fullföljts.

Överenskommelsen gäller ett år från den dagen då den träder i kraft och fortsätter därefter automatiskt att gälla ett år i sänder om inte den ena fördragsslutande parten skriftligen säger upp den tre månader före årets slut.

Artikel 15. Enligt artikeln gäller den ovan nämnda överenskommelsen som undertecknats mellan kommunikationsministerierna fram till dess att denna överenskommelse

träder i kraft.

Överenskommelsen undertecknats på finska, litauiska och engelska. Om avvikande tolkningar förekommer skall den engelska texten ges företräde.

2. Lagförslag

Lag om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Litauen om internationell landsvägstrafik

1 §. Paragrafen innehåller en föreskrift om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen.

2 §. Paragrafen innehåller en bestämmelse enligt vilken båda fördragsslutande partens behöriga myndigheter till den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter kan överlåta uppgifter om förseelser mot överenskommelsen som en enskild trafikidkare begått och om de påföljder som trafikidkaren påförts. Bestämmelsen är nödvändig eftersom det enligt lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) inte är möjligt att lämna ut uppgifter till en annan stats myndigheter, om inte något annat bestäms särskilt i lag.

3 §. Lagen föreslås träda i kraft genom förordning av republikens president samtidigt som överenskommelsen träder i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning.

3. Ikraftträdande

Överenskommelsen träder i kraft trettio dagar från den dag då de fördragsslutande parterna meddelar varandra att de lagstiftningsåtgärder som är nödvändiga för ikraftsättandet av överenskommelsen har fullföljts. Avsikten är att det lagförslag om ikraftsättande som ingår i propositionen skall träda i kraft vid en tidpunkt som bestäms genom förordning av republikens president samtidigt som överenskommelsen träder i kraft.

4. Behovet av riksdagens samtycke samt behandlingsordning

Enligt 94 § 1 mom. grundlagen krävs riks-

dagens godkännande för bland annat sådana fördrag och andra internationella förpliktelser som innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen. Enligt grundlagsutskottets tolkningspraxis avser denna befogenhet hos riksdagen alla de bestämmelser i internationella förpliktelser som i materiellt hänseende hör till området för lagstiftningen. En bestämmelse skall anses höra till området för lagstiftningen om den gäller utövande eller begränsning av någon grundläggande fri- eller rättighet som är skyddad i grundlagen, om den i övrigt gäller grunderna för individens rättigheter eller skyldigheter, ifall det om den sak som bestämmelsen gäller enligt grundlagen skall föreskrivas i lag, om det finns lagbestämmelser om den sak som saken gäller eller om det enligt rådande uppfattning i Finland skall lagstiftas om saken. Frågan påverkas inte av om en bestämmelse strider mot eller överensstämmer med en lagbestämmelse i Finland (GrUU 11, 12 och 45/2000 rd).

I vissa artiklar i överenskommelsen behandlas tillståndssystem, tillståndskrav och tillåtna trafikformer med avseende på internationell landsvägstrafik. Lagstiftningsordningen av dessa artiklar skall fastställas med beaktande av 18 § 1 mom. grundlagen enligt vilket var och en har rätt att skaffa sig sin försörjning genom näring han eller hon valt fritt. Grundlagsutskottet har i sin utlåtandep Praxis (GrUU 35/1998 rd, 4 och 23/2000 rd) ansett näringsfriheten i enlighet med 18 § 1 mom. grundlagen vara huvudregeln, men haft den uppfattningen att näringsverksamhet i undantagsfall kan förenas med tillståndspflicht. Utskottet har ansett det vara viktigt att bestämmelserna som gäller förutsättningarna för beviljande av tillstånd och tillståndets varaktighet skall göra det möjligt att förutse myndigheternas verksamhet. Om tillståndspflicht för näringsverksamhet skall alltid föreskrivas i lag.

I artikel 1 i överenskommelsen fastställs överenskommelsens tillämpningsområde. Bestämmelserna i artikeln påverkar indirekt tolkningen och tillämpningen av materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen och hör också själva till området för lagstiftningen.

I artikel 2 i överenskommelsen definieras

centrala begrepp med tanke på överenskommelsens tillämpningsområde. Dyliga bestämmelser som definierar begreppen och som indirekt påverkar tolkningen och tillämpningen av materiella bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen hör också själva till området för lagstiftningen (till exempel GrUU 6/2001).

Artikel 3 i överenskommelsen gäller tillstånd som behövs för regelbunden persontrafik och som de båda fördragsslutande parternas behöriga myndigheter beviljar för deras eget territorium. Enligt 18 § 1 mom. Finlands grundlag har var och en i enlighet med lag rätt att skaffa sig sin försörjning genom arbete, yrke eller näring som han eller hon valt fritt. Bestämmelserna i artikeln gäller utövande och begränsning av i grundlagen skyddad näringsfrihet. Om regelbunden persontrafik föreskrivs i persontrafiklagen. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

I artikel 4 i överenskommelsen föreskrivs om tillståndssystemet för godstrafik, på basis av vilket en trafikidkare kan bedriva godstrafik mellan de fördragsslutande parternas territorier eller genom deras territorier till tredje länder. För transporter från den andra fördragsslutande partens territorium till tredje land krävs specialtillstånd. Med stöd av ovan nämnda 18 § 1 mom. grundlagen gäller bestämmelserna i artikeln utövande och begränsning av i grundlagen skyddad näringsfrihet. Om tillståndssystemet för godstrafik föreskrivs i godstrafiklagen. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

I artikel 5 stycke 1 i överenskommelsen finns en förteckning över trafikgrupper som befriats från den i artikel 4 föreskrivna tillståndsplikten. Bestämmelserna i stycke 1 i artikeln gäller grunderna för trafikidkarnas rättigheter och skyldigheter. Enligt stycke 2 i artikeln kan de behöriga myndigheterna hos de fördragsslutande parterna, i Finland kommunikationsministeriet, avtala om ytterligare undantag. Enligt 5 § godstrafiklagen kan kommunikationsministeriet efter att ha fått behövligt bemyndigande överenskomma om undantag från tillståndsförfarandet i fråga om internationella landsvägstransporter. Det förfarande som avses i artikeln utvidgar det bemyndigande som kommunikationsministeriet

beviljats. I fråga om bestämmelsen i stycke 2 i artikeln finns i Finland bestämmelser på lagnivå. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 9 i överenskommelsen är det förbjudet att bedriva cabotagetrafik utan specialtillstånd som beviljats av behörig myndighet i det land där transporten utförs. Med stöd av ovan nämnda 18 § 1 mom. grundlagen gäller bestämmelserna i artikeln utövande och begränsning av i grundlagen skyddad näringsfrihet. Om tillståndssystemet för godstrafik föreskrivs i godstrafiklagen. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 10 i överenskommelsen är båda ländernas behöriga myndigheter skyldiga att underrätta den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter om förseelser mot överenskommelsen som begåtts av den andras trafikidkare och om påföljderna för förseelserna. Med tanke på utbyte av uppgifter om trafikidkare är integritetsskyddet i enlighet med 10 § grundlagen av betydelse. Enligt 10 § 1 mom. grundlagen utfärdas närmare bestämmelser om skydd för personuppgifter genom lag. Bestämmelserna i artikeln hör till området för lagstiftningen.

Enligt artikel 13 i överenskommelsen på-

verkar överenskommelsen inte de rättigheter och skyldigheter för de fördragsslutande parterna som följer av andra internationella överenskommelser som parterna har tillträtt. Eftersom bestämmelsen i artikeln indirekt påverkar tillämpningen av materiella bestämmelser i överenskommelsen som hör till området för lagstiftningen hör den också själv till området för lagstiftningen.

Överenskommelsen innehåller inte bestämmelser som berör grundlagen på det sätt som anges i 94 § 2 mom. grundlagen. Därför kan överenskommelsen godkännas med enkel majoritet och förslaget till lag om sättande i kraft av den godkännas i vanlig lagstiftningsordning.

Med stöd av vad som anförts ovan och i enlighet med 94 § grundlagen föreslås att

Riksdagen godkänner den mellan Republiken Finlands regering och Republiken Litauens regering i Helsingfors den 9 november 1998 ingångna överenskommelsen om internationell landsvägstrafik.

Eftersom överenskommelsen innehåller bestämmelser som hör till området för lagstiftningen, föreläggs Riksdagen samtidigt följande lagförslag:

Lag

om sättande i kraft av de bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i överenskommelsen med Litauen om internationell landsvägstrafik

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 §

De bestämmelser som hör till området för lagstiftningen i den mellan Republiken Finlands regering och Republiken Litauens regering i Helsingfors den 9 november 1998 ingångna överenskommelsen om internationell landsvägstrafik gäller som lag sådana Finland har förbundit sig till dem.

2 §

Den ena fördragsslutande partens behöriga myndigheter kan till den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter överlåta uppgifter om förseelser mot överenskommelsen som trafikidkare begått samt om de påföljder som trafikidkaren påförts för förseelserna.

3 §

Om ikraftträdandet av denna lag bestäms genom förordning av republikens president.

Helsingfors den 6 februari 2004

Republikens President

TARJA HALONEN

Minister Johannes Koskinen

*Bilaga***ÖVERENSKOMMELSE****MELLAN REPUBLIKEN FINLANDS REGERING OCH REPUBLIKEN LITAUENS REGERING OM INTERNATIONELL LANDSVÄGSTRAFIK**

Republiken Finlands regering och Republiken Litauens regering, nedan de fördragsslutande parterna, har med beaktande av den positiva utvecklingen av ländernas bilaterala relationer och i syfte att utveckla landsvägstrafiken mellan de båda länderna samt transitotrafiken genom deras territorier till tredje länder, kommit överens om följande:

Artikel 1

Enligt denna överenskommelse berättigas trafikidkare från de fördragsslutande parterna att idka internationell landsvägstrafik mellan de båda länderna eller genom deras territorier.

Artikel 2

1. Med termen "trafikidkare" avses en fysisk eller juridisk person som är etablerad inom en fördragsslutande parts territorium och som i landet i fråga lagligen är berättigad att idka internationell person- och godstrafik på landsväg mot hyra eller ersättning eller för egen räkning i överensstämmelse med vederbörande nationella lagar och bestämmelser.
2. Med termen "fordon" avses ett motorfordon eller en fordonskombination där åtminstone det dragande motorfordonet har registrerats i det land som är fördragsslutande part och som används enbart för transport av personer eller gods på landsväg.
3. Med termen "motorfordon avsett för persontransport" avses ett motordrivet fordon med fler än 9 sittplatser, förarens plats medräknad.
4. Med termen "regelbunden trafik" avses persontransport som enligt en bestämd tidtabell sker på en rutt där passagerarna kan stiga på eller av på hållplatser som bestämts i förväg.
5. I övrigt tillämpas på denna överenskommelse definitionerna i internationella överenskommelser och de definitioner som getts av den FN underställda kommittén för inlandstransporter.

Artikel 3

Regelbunden persontrafik med motorfordon som är avsedda för persontransport mellan de fördragsslutande parternas territorier eller genom deras territorier är tillståndspliktig.

Med undantag av regelbunden passagerartrafik behövs inte något tillstånd av myndigheterna för transporter.

Ansökan om tillstånd skall innehålla följande uppgifter: resrutt, tidtabell ja trafikperiod.

Artikel 4

Godstransport mellan de båda länderna eller genom deras territorier till tredje land, med undantag av transporter som avses i artikel 5 i denna överenskommelse, är tillståndspliktig.

Tillstånd får användas endast av den trafikidkare som beviljats tillståndet. Tillståndet gäller ett motorfordon eller en fordonskombination (kombination av bil och påhängsvagn eller egentlig släpvagn), oberoende av i vilket land den påhängsvagn eller släpvagn som är kopplad till bilen har registrerats.

Transporter från det lands territorium som är andra fördragsslutande part till tredje land kräver specialtillstånd.

De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter avtalar årligen på basis av reciprocitet om antalet tillstånd.

Artikel 5

Tillstånd krävs dock inte för

- transport av hushållsflyttgods
- begravningstransporter
- transport av mäss- och utställningsföremål och tillhörande utrustning
- transport av tävlingsdjur, motorfordon och annat gods till idrottsevenemang
- transport av scendekorationer och tillhörande utrustning samt instrument, transport av apparatur och utrustning som behövs för producerandet av radio- och televisionsprogram eller filmer
- transport av fordon som är i olag
- transport av medicinsk utrustning och material som behövs för första hjälpen i samband med naturkatastrofer.

Också i fråga om andra transporter kan undantag från tillståndskravet beviljas om de fördragsslutande parternas behöriga myndigheter kommer överens om detta.

Artikel 6

Om de mått eller vikter som används vid transport avviker från de gränser som är tillåtna inom den andra fördragsslutande partens territorium, krävs specialtillstånd av den andra partens behöriga myndigheter.

Artikel 7

Vid transport av farliga ämnen iaktas bestämmelserna i den europeiska överenskommelsen om internationell transport av farligt gods på väg (ADR).

Artikel 8

I fråga om landsvägstransporter som sker inom den andra fördragsslutande partens territorium skall denna parts lagar och föreskrifter iaktas.

Artikel 9

En fördragsslutande parts trafikidkare får inte idka person- eller godstrafik inom den andra fördragsslutande partens territorium om inte den andra fördragsslutande partens behöriga myndigheter har gett sitt samtycke till detta.

Artikel 10

De fördragsslutande parternas behöriga myndigheter skall underrätta varandra om förseelser som strider mot denna överenskommelse samt om de påföljder som påförs den andra fördragsslutande partens trafikidkare.

Artikel 11

I denna överenskommelse avsedd behörig myndighet för de fördragsslutande parterna är
- I Republiken Finland trafikministeriet
- I Republiken Litauen trafikministeriet

Artikel 12

1. De fördragsslutande parterna tillsätter en blandad kommitté som svarar för verkställandet av bestämmelserna i denna överenskommelse.
2. Den blandade kommittén sammanträder på begäran av någondera fördragsslutande parten turvis inom de fördragsslutande parternas territorium.
3. Frågor som gäller tolkningen av hur denna överenskommelse skall tillämpas avgörs genom omedelbara förhandlingar vid den ovan nämnda blandade kommitténs möte.

Artikel 13

Denna överenskommelse påverkar inte de rättigheter och skyldigheter för de fördragsslutande parterna som följer av andra internationella överenskommelser som parterna har tillträtt.

Artikel 14

1. Denna överenskommelse träder i kraft trettio dagar från den dag då de fördragsslutande parterna ömsesidigt meddelat varandra att de rättsliga åtgärder som krävs i båda länderna har fullföljts.
2. Denna överenskommelse har ingåtts för ett år och förnyas automatiskt varje gång för ett år i sänder, om inte någondera fördragsslutande parten minst tre månader före periodens slut skriftligen meddelar den andra fördragsslutande parten att den ämnar säga upp överenskommelsen.

Artikel 15

Den överenskommelse om internationell vägtrafik som Republiken Litauens och Republiken Finlands trafikministerier undertecknade den 22 mars 1992 gäller till dess att denna överenskommelse träder i kraft.

Upprättad i Helsingfors den 9 november 1998 i två exemplar på finska, litauiska och engelska, vilka alla texter har samma giltighet.

Om avvikande tolkningar av bestämmelserna i denna överenskommelse förekommer skall den engelska texten ges företräde.

För Republiken
Finlands regering

För Republiken
Litauens regering